

РЕШЕНИЕ

№ 5999

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **13668** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 34б, ал. 5 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/.

Образувано е по жалба на Р. И. Б. срещу Заповед № СД-05-355/22.10.2019 г. на Министъра на правосъдието.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на заповедта. Твърди се, че са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правата на заявителя да бъде преместен от съдебния район на [населено място] в този на [населено място]. Актът бил постановен в противоречие с материалния закон и неговата цел. Представени били доказателства за нейното влошено здравословно състояние, както и на нейната майка и деца, които не били съобразени от административния орган, вкл. и при произнасянето му в изпълнение на постановеното съдебно решение по оспорения мълчалив отказ. Министърът на правосъдието не се бил произнесъл по наличието на обективната предпоставка за уважаване на искането – свободно място за нотариус в съдебния район на Софийски районен съд по чл. 10 ЗННД. Нарушени били принципите на процеса, като не била съобразена практиката на ВАС на РБ по сходни дела. Моли съдът да постанови решение, с което актът да бъде отменен, а преписката - върната на компетентния административен орган за произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира възстановяване на направените по делото разноски, вкл. и адвокатски хонорар.

В проведените съдебни заседания жалбоподателката се явява лично и чрез процесуалния си представител адв.Е. Й., поддържа изложеното в жалбата. От събраните по делото доказателства ставало ясно, че са осъществени предпоставките за преместване на дейността на нотариуса от [населено място] в [населено място], а именно – важни причини, отнасящи се до нейното здравословно състояние и семейно положение, както и наличието на свободни места в района на [населено място]. При издаването на акта била нарушена разпоредбата на чл. 177 АПК. Приложени са по делото писмени бележки.

Ответникът – Министър на правосъдието, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. Б., излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. По същество на спора и доводи за законосъобразност на акта са развити в депозираните писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На основание чл. 34б, ал. 1 ЗННД в Министерство на правосъдието е постъпила молба вх. № 94-Р-37/12.09.2017г. от нотариус Р. И. Б., вписан в регистъра на Нотариалната камара под № 675 и район на действие – съдебния район на Районен съд – [населено място] /считано от 20.12.2015г., съгласно заповед № СД-05-96/25.06.2015г. на Министъра на правосъдието и удостоверение на председателя на Съвета на нотариусите – л. 34-40/, с искане за преместване района на действието в съдебния район на Софийски районен съд /СРС/.

Срещу мълчаливия отказ на Министъра на правосъдието да се произнесе по заявлението е била подадена жалба от Р. И. Б. и е образувано адм.дело № 12947/2017г. на ВАС на РБ. С решение № 595/15.01.2019г. мълчаливият отказ е отменен, а преписката – върната на административния орган за произнасяне с мотивиран изричен акт след преценка на представените доказателства и установяване по надлежен ред осъществени ли са конкретните юридически факти, с чието настъпване правната норма свързва възможността за преместване на нотариуса от един район на действие в друг.

С решение № 11412/25.07.2019г. по адм.дело № 2525/2019г. на ВАС, Петчленен състав – I колегия, решение № 595/15.01.2019г. по адм.дело № 12947/2017г. е оставено в сила.

В изпълнение на указанията на ВАС на РБ е постановена Заповед № СД-05-355/22.10.2019г. на Министъра на правосъдието, с която е отказано преместване района на действие на нотариус Р. И. Б.. Посочено е, че липсва една от кумулативно изискуемите предпоставки, обуславящи прилагането на чл. 34б, ал. 1 ЗННД, а именно – субективната. Поради това, правно ирелевантно било обсъждането на обективната предпоставка – открито място по чл. 10 ЗННД. Заповедта е връчена на адресата на 06.11.2019 г. /л. 115-123/.

Представена е информация за броя на вписаните нотариуси с район на действие СРС – 135, и за заличаване на нотариус Р. Д., рег. № 274 в регистъра на НК, с район на действие СРС, считано от 28.08.2017г. - чл. 35, т. 2 ЗННД, осъществено в

периода 26.08.2017г. до 26.09.2017г. /писмо от 21.06.2018г. на Административния секретар на НК – л. 90/; за броя на населението с постоянен адрес на територията на Столична община към 15.09.2017 г. – 1 462 435 лица /писмо на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване – л. 91/; за отнемане на разрешението на Специализирана болница за активно лечение по вътрешни болници [фирма], и заличаването ѝ от регистъра на лечебните заведения /л. 93/, за насрочване на конкурс за заемане на вакантните места за нотариуси по съдебни райони – 5 броя за [населено място] /заповед № ЛС-04-330/28.05.2018 г. на Министъра на правосъдието – л. 97-98/.

Приложени по делото са и следните относими за изясняването на спора от фактическа страна писмени доказателства: протокол от заседание на експертния консултативен съвет от 02.10.2019г., подпомагач Министъра на правосъдието /л. 125-127/; решение на Съвета на нотариусите от 25.10.2017г., с което не се дава съгласие за преместването района на действие поради липсата и на двете предпоставки по чл. 346 ЗННД /л. 136-139; л. 290-294/; писмо от Националния статистически институт относно населението на Столична община /л. 531/; заповед № ЛС-04-1394/08.09.2017г. на Министъра на правосъдието за назначаване на експертен консултативен съвет /л. 58-59 по адм.дело № 12947/2017г. на ВАС на РБ/; комплексна съдебно-медицинска експертиза, изготвена по адм.дело № 12947/2017г. на ВАС на РБ и други, вкл. и медицинска документация.

По делото е изслушана и приета комплексна съдебно-медицинска експертиза, чието заключение се възприема от съда като обективно изготвено и в съответствие със събрания по делото доказателствен материал. Съгласно становището на вещите лица д-р Е. Й., д-р Р. И. и д-р Ю. Й., при нотариус Р. И. Б. се касае за новопоявил се доброкачествен тумор /липофибром/ в областта на лявата гърда, опериран през месец януари 2005г., а не – за рецидив. Медицинската документация, приложена по делото, е от прегледи при специалисти до м.юни 2017г., като липсвали данни за последващи мерки за наблюдение/лечение. Що се отнася до прилагането на анестезия – същото няма пряка връзка със засилване на неврологичните страдания при пациент с лабиринтна дисфункция със съдова генеза. Конкретизирано е, че полиалергията може да предизвика реакция при анестезия, но няма отношение към неврологичните оплаквания. Лабиринтната дисфункция представлява хронично увреждане на вестибуларния апарат със склонност към периодично обостряне, провокирано от колебания в артериално налягане, преумора, психическо напрежение и стрес, вирусни инфекции, протичащо с пристъпен световъртеж, замаяност, гадене, повръщане, шум в ушите и други, които причиняват единствено дискомфорт на болните, но не са заплаха за тях /отзвучават спонтанно или след медикаментозно лечение/. По отношение на везикоуретералния рефлукс /ВУР/ при детето Б. М. С., който представлява връщане на урина от пикочния мехур през уретера на бъбреците, са посочени възможните усложнения – рефлуксна нефропатия, промяна в размера на бъбреците, което влияе върху техните функции, хронична бъбречна недостатъчност, неизяснена артериална хипертония. При леките форми на ВУР има вероятност за надрастване на заболяването, като при често възникващи инфекции е препоръчително използването на подходящи антибиотици, а при тежките случаи – хирургично лечение за коригиране на анатомичния дефект. По делото не била представена медицинска документация за доказване на заболяването ВУР, както и за неговото проследяване, с изключение на медицинско направление бл. МЗ № 119, издадено на 14.03.2017г. от

[фирма]. Формиран е извод, че при доказан с образни изследвания с контрастна материя ВУР при чести инфекции, независимо от вида им, това би довело до урологични и бъбречни инфекции и тяхното хронифициране. След 25.06.2015 г. Р. И. Б. е диагностицирана и лекувана, както следва – полип на ректума/състояние след полипектомия – хоспитализирана на 26.08.2015г.; херния умбиликалис инкарцерата, инкарцерацио оменти майорис /виталис/ - състояние след оперативно лечение, извършено в УМБАЛСМ [фирма] – месец февруари 2017г.; описани са и други заболявания, без ясен начален момент – ендокринологични, неврологични, ортопедични. В периода от 25.06.2015г. до 22.10.2019г. е провеждано амбулаторно лечение на: други неуточнени неинфекциозни гастроентерити и колити; други разстройства на зрението; други периферни световъртежи; лабиринтна дисфункция със съдова генеза; главоболие от тензионен тип лекувано с антивертижни медикаменти; болки в областта на корема и таза. Проведено е и болнично лечение: на полипектомия – август 2015г.; херниолапаратомия и пластика париетис абдоминис по повод херния умбиликалис инкарцерата, инкарцерацио оменти майорис /виталис/ - 2017г.; неврологична клиника – други периферни световъртежи – февруари-март 2017г., лабиринтна дисфункция със съдова генеза – септември 2017г. Според вещите лица при Р. Б. се касаело за заболявания с хронично рецидивиращ ход, които водели до временна неработоспособност при обостряне/рецидив и налагащи лечение в амбулаторни или стационарни условия – диета, медикаментозно лечение, контролни изследвания, спазване на хигиенно-диетичен режим, ограничаване на физическите натоварвания. Липсват данни за заболявания, които да довеждат до пълна невъзможност Р. Б. да упражнява нотариалните си функции в [населено място], тъй като обострянията или рецидивите могат да обусловят единствено частично и временно затруднение да упражнява дейността си поради провеждане на лечение, удостоверявано с болнични листове за временна неработоспособност. Описани са заболяванията на Б. М. С., които са налагали консултации с общо практикуващ лекар, специалисти по УНГ и инфекциозни болести и болнично лечение за консервативно лечение /Инфекциозна болница – 2016г./ и оперативно лечение /тонзилектомия – 2018г./, след който период не са представени медицински документи, проследяващи състоянието на детето. По делото не били представени медицински документи относно здравословното състояние на майката на жалбоподателката – Роза Т. С., с изкл. на протокол по нохд № 87/2016г. на Брезнишки районен съд, удостоверяващ настъпило ПТП на 02.01.2016г. и счупване на ребра в дясната гръдна половина, водещо до затруднение на движенията на снагата за период от около 2-2.5 месеца. Конкретизира се, че счупването на четири ребра /липсват данни за травма/контузия на белия дроб/ не налагало ползването на чужда помощ, тъй като е възможно самообслужване въпреки затрудненото движение.

При проведеното изслушване експертите уточняват следното: по делото не са представени документи, удостоверяващи наблюдението на детето, изследванията, които са му направени, постъпвало ли е в болница, как се е развило заболяването ВУР, както и че хирургично лечение се налагало като превантивна мярка преди да се развие бъбречна недостатъчност; управлението на МПС всекидневно от [населено място] до [населено място] и обратно не представлява физическо натоварване, защото такава са напр. коремни преси, фитнес, носене на тежки предмети, когато се повишават вътрекоремното налягане и рискът от увреждане на коремната стена; относно лекарствения медикамент „А.“ – той съдържа вещество, което се дава преди

шофиране, за да не му прилошава на човек при управление на автомобил; лабиринтната дисфункция се отнася при настъпила криза на заболяването, което е хронично и протича с периодични обостряния, при обостряне на заболяването би се затруднило управлението на автомобил, като тези състояния обаче били предвидими за пациента, тъй като не започват внезапно, а винаги с леко начално влошаване, когато може и да се реагира; по отношение на Роза Т. С. изцяло се поддържа заключението, че заболяванията ѝ не изискват грижата и гледането от друг човек. Експертите акцентират върху това, че се касае за временна неработоспособност при проява на заболяванията на Р. Б., но не и до временна невъзможност да упражнява нотариални функции.

В допълнителна комплексна СМЕ е посочено следното: за периода 25.06.2015г. до 22.10.2019г. от данните по приложени 5 бр. болнични листове /февруари, март и септември 2017г., декември 2018г. и януари 2019г./, се налага преустановяване за срока на временната нетрудоспособност /съответно 33 дни, 20 дни, 35 дни, 5 дни и 14 дни/ на нотариалните функции независимо от района на действие – [населено място] или [населено място]; здравословното състояние на Р. Б. се характеризира с периоди на временно влошаване, което изисква ползването на болнични листове; характерът на заболяванията на Р. Б. е такъв, че изминатото разстояние до месторабота не е фактор за тяхното обостряне, като от значение било спазването на предписаната терапия и диетичен режим; нито едно от заболяванията на жалбоподателката не води до трайно намалена работоспособност; липсват данни за извършени периодично наблюдение, допълнителни прегледи при мамолог и/или хирург, ехомамографски и/или мамографски изследвания или оперативно лечение на липофиброма; диагнозата лабиринтна дисфункция е поставена за първи път на 23.01.2017г. и в следствие е потвърдена, като последното болнично лечение е осъществено в периода 04.09.2017г. – 08.09.2017г. и е издаден болничен лист за 35 дни. Вещите лица посочват, че при спазване на предписаното лечение Р. Б. може да пътува ежедневно по маршрута [населено място] - [населено място] – [населено място]; при периодично обостряне на заболяването лабиринтна дисфункция се извършва преценка за начина на лечение според тежестта на пристъпа – преминаване спонтанно, без лечение, с предписване на антивертижни медикаменти, издаване на болничен лист за временна неработоспособност, а в най-тежките случаи и болнично лечение, без то да има неотложен характер, тъй като състоянието на пациента не е животозастрашаващо. Заболяванията при които е възможно обостряне на оплакванията и издаване на болнични листове за определен период от време са: бронхиална астма с алергичен компонент – пристъп, други периферни световъртежи, лабиринтна дисфункция със съдова генеза, главоболие от тензионен тип, други неуточнени неинфекциозни гастроентерити и колити, дивертикулосис колонис, хемороидес интерне, тиреоидит на Х., спондилоза на шийния сегмент и на лумбо-сакралния сегмент на гръбначния стълб, остеохондроза на тораколумбален дял. Лечението на заболяванията на жалбоподателката може да се извършва в [населено място], като същите не представляват риск за нейния живот. Конкретно – при бронхиалната астма е необходимо диспансерно наблюдение и са представени доказателства за закупуване на лекарства със средства на НЗОК през 2011г.; тиреоидит на Х. – последно изследване на хормони и антитела на щитовидна жлеза е направено на 28.01.2017г., а ехография – 23.01.2017г., проследяване на липофиброма не е извършвано след 22.06.2017г., като се посочва, че останалите заболявания не налагат диспансерно

наблюдение, а тяхното лечение се извършва при обостряне и в зависимост от степента му се преценява как да протече лечението.

В съдебно заседание вещите лица уточняват, че бронхиалната астма се нуждае от периодично наблюдение и лечение, което се заплаща от НЗОК; тиреоидит на Х. – извършват се кръвни изследвания и ехография, като според резултатите от тях се преценява честотата им и необходимостта от терапия; липофиброма – веднъж годишно следва да се прави мамография; личният лекар изписва лекарствата или насочва към специалист, като в [населено място] има трима лични лекари, а издаденото направление важи за територията на цялата страна, т.е. проследяването на здравословното състояние на Р. Б. може да се извърши навсякъде. В [населено място] имало само Спешен център, за провеждане на спешно лечение, няма болница, но в конкретния случай се касае за хронични заболявания на пациента. Единственото заболяване, което може да бъде излекувано чрез операция е липофибромът.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, считано от 06.11.2019г. и от лице, което има правен интерес от оспорването, след като процесната заповед поражда за него неблагоприятни правни последици.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт /чл. 34б, ал. 4 ЗННД/, поради което не е налице предпоставката за отмяната ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, актът е издаден в законоустановената форма, посочени са обективно и пълно фактическите и правните основания, както и разпоредителната част с формираното воляизявление на Министъра на правосъдието да откаже да уважи заявлението на нотариус Р. И. Б. за преместване района на действие от този на РС – [населено място], в този на СРС. Не се констатира пороци по см. на чл.146 т.2 във вр. чл.59 ал.2 от АПК, които да доведат до отмяна на заповедта.

На трето място, съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила – предпоставка за отмяна на заповедта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Съгласно чл. 34б, ал. 4 ЗННД Министърът на правосъдието се произнася по заявлението след съгласуване на Нотариалната камара. В конкретния случай на 27.11.2017г. е представено в Министерство на правосъдието решение на Съвета на нотариусите от 25.10.2017г., с което не се дава съгласие за преместването района на действие на нотариус Р. И. Б. /л. 136-139; л. 290-294/. Писмото с копие на решението е депозирано с входящ номер и дата, след депозиране на

жалбата срещу мълчаливия отказ на министъра да се произнесе по заявлението ѝ. Във връзка с указанията на ВАС на РБ, залегнали в решение № 595/15.01.2019 г. по адм.дело № 12947/2017г., оставено в сила с решение № 11412/25.07.2019г. по адм.дело № 2525/2019г. на ВАС, Петчленен състав – I колегия, и на основание чл. 177, ал. 2 АПК Министърът на правосъдието, като е съобразил решението на Съвета на нотариусите на НК, вкл. и след обсъждането на същото от експертния консултативен съвет на заседанието на 02.10.2019г., се е произнесъл с изричен мотивиран акт по заявлението за преместване. Не са налице процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да са ограничили правата на нотариуса в иницирираното от него производство, като при обективирание на волята си административният орган е съобразил представените писмени доказателства и е подвел действително осъществилите се факти под релевантния по време, място и лица закон /чл. 142 АПК; Решение № 9259 от 18.06.2019г. по адм.дело № 3838/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ/.

На четвърто място, следва да бъде извършена преценка за съответствието на акта с приложимия материален закон по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 АПК.

Съгласно чл. 34б, ал. 1 ЗННД „нотариус може да бъде преместен поради важни причини в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл. 10“. Разпоредбата регламентира правната възможност за промяна района на действие на вписан в регистъра на НК нотариус при кумулативното наличие на две предпоставки – обективна и субективна. Отсъствието на една от тях е предпоставка за обективирание на отказ от Министъра на правосъдието. Така вж. Решение № 9596 от 21.06.2019г. по адм.дело № 3434/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ.

Субективната предпоставка е посочена в разпоредбата на чл. 34б, ал. 2 ЗННД – наличието на важни причини - обстоятелства, настъпили независимо и извън волята на нотариуса след придобиване на правоспособността му, които обстоятелства могат да се отнасят до неговото здравословно състояние, семейно положение и други, водещи при всички случаи до пълна или частична невъзможност да упражнява нотариални функции в съществуващия район на действие. „Процедурата по чл. 34б ЗННД е предвидена с оглед осигуряване на преференциална възможност за действащите нотариуси, при наличие на визираните по-горе изисквания в условията на кумулативност, да продължат да изпълняват дейността си в друг район на действие, без да е необходимо да се явяват отново на конкурс за заемане на вакантното място, но тази

изключителна хипотеза е обвързана с такива важни причини, които да водят до невъзможност да се изпълняват функциите, т.е. да са непреодолими и независещи от волята на нотариуса“ /Решение № 12583 от 13.10.2020г. по адм.дело № 2613/2020г. на Петчленен състав на ВАС на РБ/.

От събраните по делото писмени доказателства и изслушаната комплексна съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, се установяват заболявания на жалбоподателката, настъпили преди вписването в регистъра на НК – 20.12.2015г. За другите, които са възникнали след това, не се доказва необходимост от извършването на лечение, провеждането на специализирани изследвания, наблюдения или оперативни интервенции /Решение № 15470 от 12.12.2018г. по адм.дело № 11680/2018г., Петчленен състав на ВАС на РБ/, нито се установява влошаване на общото здравословно състояние на Р. Б.. Издадени са болнични листове за временна неработоспособност с цел възстановяване жизнените функции на пациента и последващата възможност да изпълнява професионалните си задължения. Констатира се от вещите лица, че въпреки липсата на болнично лечебно заведение в [населено място], с оглед конкретните здравословни проблеми на жалбоподателката, предоставянето на здравни услуги е възможно да се осъществи на територията на цялата страна. Не е налична медицинска документация, от която да се установят данни за прояви на посочените заболявания след 2017г. / за период от 2 години преди издаването на оспорената заповед/. Не се доказва проследяването на съответните заболявания /липсват направени изследвания, при определената за това честота/, нито настъпването на усложнения поради несвоевременно и некачествено лечение. Уточнява се с категоричност, че всекидневното пътуване по маршрута [населено място] – [населено място] – [населено място] не влияе върху проявата на което и да е от сочените заболявания, шофирането не представлява физическо натоварване, а обостряне на заболяването лабиринтната дисфункция не настъпва внезапно, а е предвидимо за пациента. В случаите на проява на заболяване при жалбоподателката, се издава болничен лист за временна неработоспособност, което обаче не означава невъзможност да се упражняват нотариални функции в съществуващия район на действие по смисъла на чл. 34б, ал. 1 ЗННД. Инцидентното влошаване на здравето, каквото може да преживее всеки човек, не е равнозначно на трайна невъзможност за изпълнение на трудовите функции на определено работно място, който извод е изцяло в синхрон с установяванията от комплексната съдебно-медицинска експертиза /Решение № 12572 от

19.10.2017г. по адм.дело № 8635/2017г., Решение № 5779 от 24.04.2013г. по адм.дело № 4/2013г., Петчленен състав на ВАС на РБ/.

Не се доказва по безспорен начин необходимостта от специални здравни грижи по отношение на някое от петте деца на Р. Б., както и за нейната майка, които важни причини да са възникнали или да е повишен техният интензитет след придобиване на правоспособността ѝ на нотариус.

Посочените в заявлението факти относно здравословното състояние на жалбоподателката и членовете на нейното семейство, в своята съвкупност, не обуславят извод на наличието на „важни причини“ по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД. Дори и да се обуслови противно на това твърдение, релевантен е моментът на придобиване на правоспособност, като се дължи и преценка препятства ли това пълно или частично упражняването на нотариални функции в настоящия район на действие. В конкретния случай не се констатира подобна невъзможност. Представените по делото доказателства не установяват наличието на субективната предпоставка за преместване, още повече че се изисква не само наличието на медицински проблеми, а и връзка между тях и невъзможността на нотариуса да изпълнява функциите си /Решение № 2365 от 13.02.2020г. по адм.дело № 12513/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ/. „Важните причини по смисъла на закона се преценяват по тяхната конкретика във всеки случай и макар субективно за искащия преместване в случая те да са изключително важни, което е разбираемо, в обективен аспект те не водят до частична или пълна невъзможност да бъдат изпълнявани нотариалните функции в района му на действие“ /Решение № 536 от 14.01.2019г. по адм.дело № 12961/2018г., Петчленен състав на ВАС на РБ/.

Обратно - законът регламентира и хипотези, при които нотариусът се замества от помощник-нотариус „по заместване“ или от друг свой колега от същия район на действие /чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 ЗННД; Решение № 9596 от 21.06.2019г. по адм.дело № 3434/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ/.

Съгласно чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 144 АПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Съобразно тези правила в тежест на Р. Б. е било да установи, чрез допустимите доказателства и доказателствени средства, съществуването на материалноправните предпоставки на разпоредбата на чл. 34б, ал. 1-2 от специалния закон. Въпреки че на основание чл. 170, ал. 1 АПК са дадени изрични указания от настоящия съдебен състав за разпределението на доказателствената тежест, жалбоподателката не е ангажирала доказателства с цел установяване на

релевантните за спора факти при условията на пълно и главно доказване. Неустановено и недоказано остана в процеса, че съществуват важни причини, които водят или могат да доведат с оглед заболяванията на лицето до пълна или частична невъзможност за него да упражнява нотариални функции в [населено място]. Не са ангажирани доказателства за установяване на конкретно създадена ситуация на непреодолимост /пълна или частична/ за упражняване на възложените на Р. Б. функции по причина болестта ѝ и по повод полагане на грижи за нейните деца и майка. От приетото експертно становище не се потвърждава възникването на неблагоприятни здравословни последици, които биха могли да настъпят като резултат от проявените ѝ заболявания в случай, че Р. Б. продължи да изпълнява функциите си в [населено място], макар и това да е свързано с ежедневно пътуване. Семейните и здравословни причини, на които се позовава тя, не съставляват пречка за упражняване на функциите в настоящия район на действие, а осъществяването им там не може да се разглежда и като препятствие да полага ежедневни грижи за своите деца и майка. Така вж. Решение № 12576 от 21.11.2016г. по адм.дело № 9123/2016г., Петчленен състав на ВАС на РБ.

Не е налице субективната предпоставка по смисъла на чл. 34б, ал. 1 ЗННД, поради което и не подлежи на изследване обстоятелството - открито място, което да бъде свободно, при спазване на изискването чл. 34б, ал. 1 във връзка с чл. 10 ЗННД. При това събраните в тази посока доказателства и твърденията на страните не следва да бъдат обсъждани. Дори и това да се приеме за нарушение, в конкретния случай с оглед правилността на извода на административния орган относно липсата на другата кумулативна предпоставка, то не може да се прецени като съществено, което само по себе си да доведе до отмяна на заповедта /Решение № 12093 от 02.09.2019 г. по адм. дело № 6091/2018 г. на ВАС на РБ, III-то отделение, оставено в сила с Решение № 2365 от 13.02.2020г. по адм.дело № 12513/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ/.

В допълнение трябва да се посочи, че Министерът на правосъдието не е оправомощен да открива място с цел преместването на нотариус в друг съдебен район, каквото искане обективира Р. Б., поради което и няма задължение да събира сведения за броя на населението в района на С.. Преценката на компетентния административен орган за откриването на повече от определените места за нотариуси в даден район се обуславя единствено от необходимостта за обезпечаване на нотариалната услуга за населението на района, както предвижда чл. 10, ал. 4 ЗННД. Откритите след такава преценка вакантни места са обект на конкурсна процедура, а не на процедура по преместване. Преместването на нотариус в друг район

се разрешава само при наличието на важни причини по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД и свободно място, което е освободено или е останало незаето след провеждането на конкурс. Правоприлагането извън този контекст би довело до заобикаляне на закона.

Заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона – да се осигури предоставянето на нотариални функции на население от 10 000 жители от определен район, който район следва да бъде посочен в заявлението за кандидатстване за участие в конкурс за нотариуси по смисъла на чл. 11, ал. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1 ЗННД. Кандидатстването и вписването като нотариус в определен район на действие е резултат от упражняването на съзнателен свободен избор от самия кандидат, като рискът от евентуална негова нецелесъобразност е в тежест на нотариуса /Решение № 9259 от 18.06.2019г. по адм.дело № 3838/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ/. Доводите на Р. Б., че съдебният район на РС- [населено място] е в дълбока демографска криза, обезлюден е и почти няма искания за извършване на нотариални действия, са неотнормирани към предмета на възникналото спорно правоотношение, тъй като изброените обстоятелства, вкл. такива от икономическо и финансово естество, не представляват „важни причини“ по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД. Ако се допусне, че намалелият обем на работа е основание за преместване, то би могло да се получи ситуация, в която всеки нотариус от по-малък район и съответно - с по-малък обем на работа от този в по-големите райони, би имал основание да иска преместване /Решение № 1246 от 30.01.2019г. по адм. дело № 6604/2018г. на ВАС на РБ, II-ро отделение, оставено в сила с Решение № 9596 от 21.06.2019г. по адм.дело № 3434/2019г., Петчленен състав на ВАС на РБ/. Отделно от това, евентуалното преместване на нотариуса в района на СРС, няма да облекчи неговото физическо и психическо натоварване, а точно обратното, поради значително по-големия брой на нотариални удостоверения, би се стигнало до по-интензивно напрежение и професионални усилия. В случая Министерът на правосъдието, съблюдавайки обществен интерес с приоритет пред частния /чл. 6 АПК/, при условията на оперативна самостоятелност, правилно и законосъобразно е мотивирал отказа си за преместване на нотариуса в район на действие на СРС /Решение № 8201 от 18.06.2018г. по адм.дело № 2388/2018г., Петчленен състав на ВАС на РБ/.

В обобщение на изложеното съдът заключава, че оспорената **Заповед № СД-05-355/22.10.2019г.** е законосъобразен административен акт на всички изследвани основания по чл.146 от АПК и като такъв, не подлежи на отмяна, а подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена, като

неоснователна.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията за присъждане на разноски в полза на ответника. На основание чл.143 ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати сумата в размер на 100.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителств от юрк.Б..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град*, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. И. Б. срещу *Заповед № СД-05-355/22.10.2019 г.* на Министъра на правосъдието.

ОСЪЖДА Р. И. Б. от [населено място], район „Т.“, [улица], вх.А, ет.4, ап.8 да заплати на Министерство на правосъдието с адрес: [населено място], [улица] сумата в размер на 100.00 /сто/ лева на основание чл. 143, ал. 4 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията до страните чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: